

ikke komme ind paa, men naar man gaar ud fra det ærede Medlems Beregningsmaade og tager Uniformsgodtgørelsen med, som han ved 2den Behandling regnede med som en aarlig Indtægt, saa vil det for de ti sidste Sekondløjtnanter, som vi havde den Gang, Tallet var fuldt, give til Resultat . . . (Afbrydelse af *Zahle*: De ti sidste, vi have haft) . . . Vil det ærede Medlem ikke tillade mig at udtale mig, det ærede Medlem kan jo vente, indtil mit Svar er givet? At han saa ikke er tilfredsstillet, det er nok muligt, han er jo ikke til at tilfredsstille. Da vi havde Tallet fuldt, var Aarsindtægten efter den Maade, hvorpaa det ærede Medlem regner, 1,340 Kroner; vi skulle nemlig ifølge Loven have 20 Sekondløjtnanter, og naar vi have disse, ville de gennemsnitlig kunne komme ud at sejle 4 Maaneder aarlig, og det er ogsaa Hensigten. For Tiden have vi ikke disse Folk, vi savne i det hele taget 18 pCt. af samtlige de Løjtnanter, som Loven normerer. Vi have nu kun 6 Sekondløjtnanter i Flaaden, vi mangle 14. Det er klart, at naar vi kun have 6 i Stedet for 20, ville disse 6 komme ud at sejle saa godt som hele Tiden; det er ogsaa sket, og derfor kan det ærede Medlem komme op til en gennemsnitlig Sum af 1,780 Kr. Dette Spørgsmaal giver mig Anledning til at gøre endnu et Par Bemærkninger. Det ærede Medlems Maade at beregne paa har jeg tidligere udtalt mig om, det skal jeg ikke komme ind paa, men det ærede Medlem maa huske paa, at Sekondløjtnanterne have adskillige Udgifter, som deres Stilling fører med sig, naar de ere ude at sejle. Deres Ekvipering er meget kostbar, de skulle paa de lange Rejser skifte Uniform, snart have de et Klima, snart et andet, de maa derfor have flere Uniformer, og det kræves, at de ere udrustede saaledes, at de ikke gøre Skibet Skam. De skulle mellem andre Nationer kunne repræsentere. Følgen er, at de i Virkeligheden have 1,000 Kr.s Udgift til deres Uniform, og de faa kun et Tilskud af 120 Kr.; de have saaledes i Virkeligheden en betydelig Udgift. Dernæst maa det ærede Medlem huske paa, at i de allerfleste Tilfælde ere Messepengene ikke nogen direkte Indtægt for dem, de faa deres Kost derfor i Messen. Naar man tager Hensyn til, hvad andre Landes Officerer faa, ere vore i Virkeligheden lavt stillede. Et Land som Nord-Amerika kunne vi selvfølgelig slet ikke sammenligne os med, der faa Sekondløjtnanterne, naar man vil regne, som det ærede Medlem regner, 4,500 Kr., men

Norge kunne vi nok sammenstille os med. Hvis man regner som det ærede Medlem, hvis Regnemaade, som sagt, er ganske forskert, faa de norske Sekondløjtnanter 2,690 Kr., det er ganske anderledes betydelige Summer, der her er Tale om. — Det ærede Medlem var atter i Dag inde paa Spørgsmaalet om Manuskriptet til Rigsdagstidenden og synes, at der kunde gøres et stort Nummer ud af det. Jeg har ikke tillagt det nogen Vægt, fordi det, der her er sket, kun er det, at jeg har gennemset mit Manuskript ganske som de øvrige Medlemmer, og som Sædvane har været al den Tid, jeg har kendt Forholdene paa Rigsdagen. Og Rigsdagstidenden indeholder rent og skært kun mine Udtalelser, deres Indhold i det hele taget. Hvad det ærede Medlem end vil slaa denne Sag op til, saa kan jeg ikke tjene det ærede Medlem i at imødekomme det mærkværdige Ønske, han stiller til mig om, at jeg skulde foranledige, at Manuskriptet skulde lægges frem. Det var om dette Ønske, jeg sagde, at dette Ønske havde jeg ikke tidligere set. Det ærede Medlem syntes, at det var mærkeligt, naar jeg samtidig oplyste, at jeg en Gang for mange Aar siden havde stillet et Spørgsmaal til Bureauet i saa Henseende. Men det er ikke saa mærkeligt, thi da jeg fik Besked i Bureauet om, at saadant ikke tillodes, prøvede jeg ikke paa at stille nogen Forespørgsel i Tinget til vedkommende Taler. Det ærede Medlem nævnede, at Løjtnanterne tjente jo frivilligt. Det gøre alle Statens Embedsmænd, Jernbanernes, Toldvæsenets, Postvæsenets og andre Etablers Embedsmænd, men vi have ikke desmindre ment det rigtigt at forhøje Lønningerne for dem. Endelig mente det ærede Medlem, at jeg ganske havde misforstaaet de Udtalelser, der ere faldne oppe i Landstinget om Henvisning til Valgene. Det tror jeg ikke, jeg har. Thi de maa og kunne jo fornuftigvis kun forstaaes paa den Maade, hvorpaa jeg forstod dem. Naar man siger om en Sag, at den vil man først gennemføre, efter at man har set, hvorledes Valgene falde ud, eller efter Valgene, saa maa det selvfølgelig være Meningen, at man ogsaa vil tage Hensyn til Valgenes Resultat, thi ellers er der ingen fornuftig Mening i at sige, at man vil afvente Valgenes Resultat paa det Omraade. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig. Jeg skal kun lige overfor det ærede Medlem bemærke, at naar jeg i Gaar udtalte mig om forskellige politiske Spørgsmaal, saa var det direkte